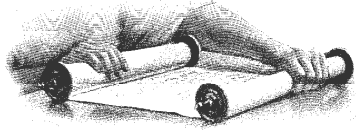

3. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ: ΜΕΡΟΣ Α'

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Τον ποιούντα κρίσιν εις τους αδικουμένους· τον διδόντα τροφήν εις τους πεινώντας. Ο Κύριος ελευθερώνει τους δεσμίους. Ο Κύριος ανοίγει τους οφθαλμούς των τυφλών· ο Κύριος ανορθοί τους κεκυρτωμένους· ο Κύριος αγαπά τους δικαίους· ο Κύριος διαφυλάττει τους ξένους· υπερασπίζεται τον ορφανόν και την χήραν, την δε οδόν των αμαρτωλών καταστρέφει.» Ψαλμοί 146/ρμς' 7-9.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Έξ. 22/κβ' 21-23, 23/κγ' 2-9, Αμώς 8/η' 4-7, Ησ. 1/α' 13-17, 58/νη' 1-14, Πράξ. 20/κ' 35.

«Πριν από χρόνια, μία χειμωνιάτικη ημέρα στη Νέα Υόρκη, ένα ξυπόλυτο δεκάχρονο αγόρι στεκόταν τρέμοντας μπροστά στη βιτρίνα ενός μαγαζιού που πουλούσε παπούτσια. Μία γυναίκα πλησίασε το αγόρι και το ρώτησε γιατί κοίταζε τόσο επίμονα την βιτρίνα του μαγαζιού. Εκείνο της απάντησε πως προσευχόταν στον Θεό να του δώσει ένα ζευγάρι παπούτσια. Η γυναίκα πήρε το αγόρι από το χέρι και μπήκαν μαζί στο μαγαζί. Ζήτησε από τον υπάλληλο να φέρει έξι ζευγάρια κάλτσες. Επιπλέον, ζήτησε μία λεκάνη με νερό. Μαζί με τον μικρό πήγαν στο πίσω μέρος του μαγαζιού και εκεί του έπλυνε τα πόδια. Του έβαλε ένα ζευγάρι κάλτσες και μετά του αγόρασε ένα ζευγάρι παπούτσια. Τον χάριδεψε τρυφερά στο κεφάλι και αφού βεβαιώθηκε ότι ήταν εντάξει, γύρισε να φύγει. Προς έκπληξή της, ο μικρός της έπιασε με δάκρυα το χέρι και την ρώτησε, «Είστε η σύζυγος του Θεού;» www.inspirationalstories.com/1/198.html.

Το μικρό αγόρι είπε ασυναίσθητα μία μεγάλη αλήθεια. Η εκκλησία του Θεού είναι η νύφη Του, η σύζυγός Του. Ο χαρακτήρας του Θεού φαίνεται στο εδάφιο μνήμης. Ως αναγεννημένα μέλη της εκκλησίας του Θεού πρέπει να αντανακλούμε τον χαρακτήρα Του. Εφόσον είμαστε πραγματικά δικοί Του, θα ενδιαφερόμαστε και θα φροντίζουμε τους φτωχούς και αδυνάτους.

Κυριακή 10 Ιουλίου

ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ:
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ακόμη και στο αρχαίο Ισραήλ, η κοινωνική δικαιοσύνη αποτελούσε μεγάλο μέρος των εντολών του Θεού και του ιδανικού που είχε για τον λαό Του. Η κοινωνική δικαιοσύνη είναι εξαρχής η πρόθεση του Θεού για την ανθρώπινη κοινωνία: ένας κόσμος στον οποίο καλύπτονται οι βασικές ανάγκες, οι άνθρωποι ευημερούν και κυριαρχεί η ειρήνη.

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια και δείτε τι λένε για την δικαιοσύνη και το έλεος ή αλλιώς την κοινωνική δικαιοσύνη. Έξ. 22/κβ' 21-23, 23/κγ' 2-9, Λευιτ. 19/ιθ' 10, Παρ. 14/ιδ' 31, 29/κθ' 7.

.....
.....
.....
Η δικαιοσύνη και το έλεος τονίζονται και στους νόμους για το Σάββατο. Ο Θεός μίλησε για τρεις τύπους Σαββάτων.

Πώς αντικατοπτρίζεται η ιδέα του ελέους και της δικαιοσύνης σε καθένα από αυτά τα Σάββατα; Έξ. 20/κ' 8-10, 23/κγ' 10,11, Λευιτ. 25/κε' 8-55.

.....
.....
.....
1. Στις οδηγίες για την τήρηση της εβδομης ημέρας, του Σαββάτου, περιλαμβάνεται απόλυτη ανάπαυση για όλους – δούλους, ζώα, ξένους.

2. Κάθε επτά χρόνια, το Σαββατικό έτος, τα χρέη διαγράφονταν και οι δούλοι ελευθερώνονταν. Ο Θεός ζήτησε από το λαό Του να συμπεριλάβει και τα ζώα στα πλεονεκτήματα του Σαββατικού έτους (δείτε Λευιτ. 25/κε' 6,7).

3. Το Ισραηλαίο έτος ήταν το πεντηκοστό έτος μετά από επτά Σαββαταία έτη. Η περιουσία που είχε πουληθεί, επέστρεφε στα χέρια του αρχικού ιδιοκτήτη, τα χρέη παραγράφονταν, ενώ φυλακισμένοι και δούλοι απελευθερώνονταν. Το Ισραηλαίο έτος λειτουργούσε ως αντισταθμιστής και έδινε την ευκαιρία σε όλους να αρχίσουν ξανά από την αρχή. Ήταν «η εγγύηση εναντίον των δύο ακροτήτων: του πλούτου και της φτώχειας». Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ. σ. 156.

Στην Εβραϊκή κοινωνία βλέπουμε πώς η δικαιοσύνη και το έλεος συνεργούσαν για το καλό των λιγότερο ευνοουμένων της κοινωνίας.

Δευτέρα 11 Ιουλίου

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Διαβάστε Γεν. 2/β' 1-3. Τι διαβάζουμε για τον παγκόσμιο χαρακτήρα του Σαββάτου;

.....
Εάν τηρούμε αληθινά το Σάββατο, τότε δεν θα αρκεστούμε στη δική μας μόνο ανάπαυση (Έξ. 23/κγ' 12), λύτρωση (Δευτ. 5/ε' 12-15), και ολοκληρωτική αποκατάσταση στη Νέα Γη (Ησ. 66/ξζ' 22,23). Για την ακρίβεια, η έβδομη ημέρα, το Σάββατο, μας λέει ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός, Αυτός που δίνει ανάπαυση σε όλους τους κατοίκους της γης. Η παγκόσμια φύση της ανάπαυσης του Σαββάτου δείχνει τα κοινά σημεία που έχουμε, πλούσιοι και φτωχοί. Το γεγονός ότι Πατέρας όλων είναι ο Θεός, δείχνει στο κοινό ενδιαφέρον και στην ίση αντιμετώπιση μεταξύ των ανθρώπων. Επίσης, το ενδιαφέρον για την κοινωνική δικαιοσύνη περιλαμβάνει τα εβδομαδιαία Σάββατα, τις Σαββατιαίες γιορτές του Κυρίου, και το Ιωβηλαίο έτος. Οι τρεις αρχές πίσω από αυτούς τους τύπους Σαββάτου που βλέπουμε στο Λευιτ. 23/κγ' και 25/κε', επεκτείνονται και στους Χριστιανούς. Το εβδομαδιαίο Σάββατο θα είναι το αιώνιο σημείο που θα μας κάνει να κοιτάζουμε πίσω στη Δημιουργία, αλλά και μπροστά στο Σταυρό και στη Νέα Γη. Θα ενδυναμώσει τη σχέση μας με τον ελεήμονα Δημιουργό και Σωτήρα μας και θα μας φέρει πιο κοντά σε εκείνους που αγαπά πολύ όπως τους φτωχούς και τους δυστυχημένους.

Το γεγονός, ωστόσο, ότι οι Σαββατιαίες γιορτές και το Ιωβηλαίο δείχνουν αιώνιες αρχές, δεν καθιστά υποχρεωτική την τήρησή τους. Σε αντίθεση με το εβδομαδιαίο Σάββατο, το οποίο βλέπουμε από τη Δημιουργία πριν την είσοδο της αμαρτίας στον κόσμο, αυτές οι γιορτές ήταν τα λειτουργικά Σάββατα που ήταν «σκιά των μελλόντων» (Κολ. 2/β' 16,17) και έδειχναν στη διακονία και στη θυσία του Χριστού, γι' αυτό και έπαψαν να ισχύουν με τη σταυρική θυσία. Αυτά τα λειτουργικά Σάββατα φανέρωναν ποια έπρεπε να είναι η συμπεριφορά προς εκείνους που είχαν ανάγκη. Ως λυτρωμένοι, οι Ισραηλίτες είχαν την υποχρέωση να είναι το φως του κόσμου δείχνοντας αμερόληπτα το έλεος του Θεού. Έπρεπε να εκπροσωπούν με ευγνωμοσύνη τον χαρακτήρα του Θεού σε εκείνους που δεν Τον γνώριζαν.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Αμώς 8/η' 4-7. Τι συνέβη και πώς μπορούμε να βεβαιωθούμε ότι δεν κάνουμε το ίδιο λάθος στις συναναστροφές μας με τους άλλους; Πόσο σημαντικά είναι τα λόγια, «Βεβαίως δεν θέλω λησμονήσει ποτέ ουδέν εκ των έργων αυτών»;

Τρίτη 12 Ιουλίου

ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ: ΜΕΡΟΣ Α΄

«Άνοιγε το στόμα σου υπέρ του αφώνου, υπέρ της κρίσεως πάντων των εγκαταλελειμμένων. Άνοιγε το στόμα σου, κρίνε δικάίως, και υπερασπίζου τον πτωχόν και τον ενδεή.» (Παρ. 31/λα΄ 8,9). Πώς μπορούμε αυτές τις αρχές να τις εφαρμόσουμε στη ζωή μας;

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Μέχρι τώρα, είδαμε πως ο Θεός θέλει ο λαός Του να εκφράζει τα χαρακτηριστικά Του: έλεος και δικαιοσύνη. Οι Εβραίοι προφήτες πολλές φορές μίλησαν εκ μέρους των καταπιεσμένων, καλώντας τον λαό σε μετάνοια για τη συμπεριφορά τους επειδή δεν κατανόησαν το ενδιαφέρον του Θεού για εκείνους που είχαν ανάγκη. Ο Θεός εξισώνει την ανιδιοτελή μας συμπεριφορά με την αληθινή λατρεία.

Διαβάστε Ησ. 1/α΄ 13-17. Πώς ορίζει ο Θεός την αληθινή λατρεία; Ποια είναι σημασία αυτών των εδαφίων για εμάς σήμερα;

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Παρότι οι προφήτες μιλούσαν συνήθως για μελλοντικά γεγονότα, τόνιζαν επίσης και την παρούσα ανάγκη για πνευματική και ηθική μεταρρύθμιση και ανιδιοτελή υπηρεσία. Η προφητική φωνή των δούλων του Θεού ηχούσε δυνατά όταν ο λαός προσπαθούσε να λατρεύει τον Θεό δίχως να δείχνει έλεος σε εκείνους που είχαν ανάγκη. Δεν υπάρχει χειρότερη μαρτυρία από εκείνη των ανθρώπων που είναι τόσο απασχολημένοι να «λατρεύουν» τον Θεό και δεν έχουν χρόνο να βοηθήσουν τους απόρους. Η υπηρεσία προς εκείνους που έχουν ανάγκη, δεν είναι ένα είδος λατρείας στον Κύριο;

Τετάρτη 13 Ιουλίου

ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ: ΜΕΡΟΣ Β'

Στο Ησ. 58/νη' βλέπουμε ένα ιδιαίτερο προφητικό μήνυμα επίπληξης και ελπίδας για τον λαό του Θεού, τόσο στην εποχή του Ησαΐα όσο και στη δική μας.

Στο Ησ. 58/νη' 1 ο Θεός διακηρύττει πως είναι οργισμένος με τον λαό Του. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά εκείνων στους οποίους απευθύνεται ο Θεός; Διαβάστε Ησ. 58/νη' 2.

.....
.....
.....

Παρότι δεν γνωρίζουμε τον τόνο της φωνής του Κυρίου, το σίγουρο είναι ότι καταδικάζει τις εξωτερικές ενδείξεις πίστης και ευσέβειας επειδή γνωρίζει πόσο ψεύτικες είναι. «Με ζητούν όμως καθ' ημέραν και επιθυμούν να μανθάνωσι τας οδούς μου, ως έθνος το οποίον έκαμε δικαιοσύνην και δεν εγκατέλιπε την κρίσιν του Θεού αυτού· ζητούν παρ' εμού κρίσεις δικαιοσύνης· επιθυμούν να πλησιάζωσιν εις τον Θεόν» (Ησ. 58/νη' 2).

Διαβάστε Ησ. 58/νη' 3-14. Τι άλλο λέει ο Κύριος για τους εσφαλμένους τρόπους λατρείας; Τι είναι αυτό που έχει πραγματική σημασία εδώ;

.....
.....
.....
.....
.....

Αξίζει να προσέξουμε πως η λατρεία εδώ διατρέχει τον κίνδυνο να γίνει εγωκεντρική: *Κύριε κάνε το αυτό για μένα, κάνε το άλλο*. Φυσικά και μπορούμε να ζητήσουμε από τον Κύριο να μας βοηθήσει με τις προσωπικές μας ανάγκες, ωστόσο, ο Κύριος εδώ αναφέρει πως στην πραγματική λατρεία περιλαμβάνεται και το ενδιαφέρον για τους πεινώντες, τους φτωχούς και τους αρρώστους. Το εκπληκτικό είναι ότι αυτή η διακονία δεν ευλογεί μόνο αυτούς που δέχονται την υπηρεσία, αλλά και αυτούς που προσφέρουν υπηρεσία. Βοηθώντας τους άλλους ευλογούμαστε και οι ίδιοι. Και ποιος δεν έχει βιώσει, ως ένα σημείο, τις υποσχέσεις αυτές του Θεού; Και ποιος δεν έχει αισθανθεί χαρά και ικανοποίηση βοηθώντας εκείνους που έχουν ανάγκη; Είναι ο καλύτερος τρόπος για να δείξουμε τον χαρακτήρα του Χριστού στον κόσμο.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Πράξ. 20/κ' 35. Πώς έχετε βιώσει αυτά τα λόγια στη διακονία σας για τους άλλους;

Πέμπτη 14 Ιουλίου

ΘΑΡΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ

Η γνώση της αλήθειας όσο καλή κι αν είναι, από μόνη της δεν είναι αρκετή. Στο Ησ. 58/νη' οι άνθρωποι του Θεού ήταν πολύ συνεπείς στις θρησκευτικές λατρείες, αλλά αδύναμοι να εφαρμόσουν την πίστη τους. Και σήμερα ο Θεός καλεί την εκκλησία Του, όπως τους προφήτες στην Παλαιά Διαθήκη, να αγωνίζεται με θάρρος για το καλό και να εκδηλώνει τον πραγματικό χαρακτήρα Του.

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια. Πώς μπορούμε ως εκκλησία, τοπικά και παγκόσμια, να κάνουμε στην περιοχή μας το έργο για το οποίο μας κάλεσε ο Θεός;

Ψαλμ. 82/πβ' 3.....

.....

.....

.....

Ησ. 1/α' 17.....

.....

.....

Μία εκκλησία, στην κοινότητα στην οποία βρίσκεται, αντιμετωπίζει έντονα το πρόβλημα της βίας με όπλα. Το 2011 η καθαρά προφητική φωνή του ποιμένα της εκκλησίας ακούστηκε δυνατά κατά τη διάρκεια ενός συνεδρίου διακονιών σε μία μεγάλη πόλη. Σας παραθέτουμε ορισμένα σημεία της ομιλίας του: «Οι Χριστιανοί οφείλουν να σταματήσουν την παρέλαση του θανάτου!» Αναφερόμενος στην ιστορία της χήρας της Ναϊν, όπου ο Ιησούς σταμάτησε τη νεκρική πομπή (Λουκ. 7/ζ' 11-17), εξήγησε πως η εκκλησία δεν πρέπει να μένει άπραγη καθώς η βία στους δρόμους αυξάνεται. Ρώτησε το ακροατήριό του, «Μήπως είμαστε απλώς μία εκκλησία για επικήδειους λόγους; Συχνά ρωτάμε τον Θεό, γιατί επιτρέπει τη δυστυχία, αντί να αναρωτηθούμε εάν είμαστε μία εκκλησία που εργάζεται για την ανακούφιση της δυστυχίας.

Η εκκλησία αυτή είναι πολύ δραστήρια. Για επτά χρόνια η χορωδία της εκκλησίας έψελνε στους δρόμους. Μοίραζαν φυλλάδια και διακονούσαν όσους είχαν ανάγκη. Μέσα από διάφορα προγράμματα, η εκκλησία αυτή έκανε τη διαφορά στην κοινότητά τους.

Αυτή η εκκλησία είναι απλώς ένα παράδειγμα των πολλών τρόπων που μπορούμε, ως σώμα, να γίνουμε μία δυναμη διακονίας και θεραπείας στην κοινωνία μας.

ΣΚΕΨΗ: Τι μπορεί να κάνει η εκκλησία σας για την κάλυψη των αναγκών που υπάρχουν στη γειτονιά σας;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 279-292, 519-526.

Οι έννοιες του ελέους και της δικαιοσύνης είναι διάχυτες σε όλη την Παλαιά Διαθήκη. Δείτε για παράδειγμα, Δευτ. 24/κδ' 10-22. Προσέξτε τις οδηγίες που δίνονται γι' αυτές τις περιπτώσεις. Μπορούμε να δούμε καθαρά το ενδιαφέρον του Κυρίου για τους πτωχούς, για τους εργάτες, για τους οφειλότες. Το ενδιαφέρον Του δεν περιορίζεται μόνο στον τρόπο που μιλάει για τους λιγότερο ευνοημένους, αλλά συνοδεύεται και με πρακτικές οδηγίες του τι γίνεται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως στην περίπτωση ενός οφειλέτη ή ενός πτωχού εργάτη. Αυτές οι έννοιες είναι πολύ σημαντικές για να αφεθούν στην προσωπική άποψη του καθενός για το τι είναι δικαιοσύνη και καλοσύνη. Είναι αξιοσημείωτο ότι ο Θεός θυμίζει στο λαό την κατάστασή τους κατά το παρελθόν, όπου δεν ήταν τόσο ευνοημένοι. «Και θέλεις ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου· διά τούτο εγώ προστάζω εις σε να κάμνης το πράγμα τούτο». Ως Χριστιανοί, πρέπει, ανεξαρτήτου της οικονομικής μας κατάστασης, να θυμόμαστε πάντοτε την χάρη και το έλεος που μας έδειξε ο Θεός. Γι' αυτό, πρέπει, πέρα από τα πλούτη και αγαθά που έχουμε στον Χριστό (Εφεσ. 3/γ' 19, Κολ. 2/β' 10) να είμαστε έτοιμοι να υπηρετήσουμε και να βοηθήσουμε εκείνους που μας χρειάζονται.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Στην τέταρτη εντολή αναφέρεται πως και οι δούλοι πρέπει να αναπαύονται την ημέρα του Σαββάτου. Πώς αυτό δείχνει γενικότερα ότι όλοι είμαστε ίσοι μπροστά στον Κύριο; Ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά μας προς εκείνους που έχουμε υπό τον έλεγχό μας; Πώς η σταυρική θυσία φανερώνει ακόμη πιο καθαρά την ισότητα των ανθρώπων ενώπιον του Θεού;
2. «Όταν ο τρόπος σκέψης του Χριστού γίνει δικός μας και τα έργα Του γίνουν και δικά μας, τότε θα μπορέσουμε να κάνουμε την νηστεία που είπε ο προφήτης: “Η νηστεία την οποίαν εγώ εξέλεξα, δεν είναι αύτη; το να λύης τους δεσμούς της κακίας, το να διαλύης τα βαρέα φορτία;” (Ησ. 58/νη' 6). Βρείτε από τι υποφέρουν οι φτωχοί και οι άποροι, και με αγάπη και στοργή βοηθήστε τους να βρουν κουράγιο και ελπίδα, και να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση, συμμεριζόμενοι όλα τα καλά που ο Θεός σας έχει δώσει.» Ε. Χουάιτ, in Pacific Union Recorder, 21 Ιουλίου 1904. Πώς το κάνουμε αυτό; Πώς μοιραζόμαστε αυτά που μας δόθηκαν μέσω του Χριστού για να βοηθήσουμε όσους πραγματικά έχουν ανάγκη;